

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 219/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мастиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Југослав Вукајловић, адвокат из ..., против тужене Социјалистичке партије Србије, чији је пуномоћник Јелена Жикић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2707/23 од 05.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2707/23 од 05.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2707/23 од 05.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2707/23 од 05.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Брусу П1 154/21 од 01.03.2022. године, којом је обавезана тужена да тужиоцу, на име неисплаћене минималне зараде за период од 01.07.2014. године закључно са 01.03.2017. године, исплати износ од 650.000,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом применом материјалног права из одредби Закона о раду, обавезана је тужена да тужиоцу исплати неисплаћене износе минималне зараде за период од 01.07.2014. године закључно са 01.03.2017. године. Ово због тога што је тужилац распоређен на рад у Општински одбор СПС у ... на дактилографским и секретарским пословима од 01.01.1991.године, а 31.12.2013. године одјављен са обавезног социјалног осигурања, али је, како није донето решење о престанку радног односа, у спорном периоду био радно ангажован код тужене, односно обављао фактички рад, из чега произлази да између тужиоца и тужене у односу на потраживање које је предмет ове парнице постоји спорни материјалноправни однос и да је тужена дужна да исплати тужиоцу тражене износе по утуженом основу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.04.2017. године. Вредност предмета спора је износ од 650.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**